VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENIŅA KAROGS

OTRDIEN, 1986. GADA 14. OKTOBRĪ
Nr. 123 (5507)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Latvijas KP rajona komitejā

Nesamierināties ar sasniegto

Plaša un ieinteresējoša saruna par Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas ekonomiskās attīstības paātrināšanu un ar to saistīto šīs organizācijas darba pārkārtošanu šajās dienās notika partijas rajona komitejā ar tās vadītājiem. Vispusīgi tika izanalizēts pašreizējais stāvoklis PMK, divpadsmitajā piecgadē paredzēto pārpurvoto zemju nosusināšanas perspektīvā plānošana, ražošanas rekonstrukcija un tehniskā modernizēšana, racionalizatoru darbība. Tika izskatīti arī materiālu, enerģijas un citu tautsaimniecības resursu ekonomijas jautājumi, darba organizēšana divās maiņās un vienotā brigādes darbuzdevuma ieviešana.

Sevišķa vieta tika ierādīta darbu kvalitātei, organizatoriskiem pasākumiem tās celšanā, sociālistiskās sacensības starp melioratoriem pilnveidošanai, viņu nodrošināšanai ar dzīvojamo platību, sabiedriskajai ēdināšanai un citiem kultūras un sadzīves jautājumiem.

Pārrunas parādīja, ka melioracijas darbu apjoms rajonā aug, reāla ir arī tā palielināšana, pielietojot zinātniski tehniskā progresa sasniegumus. Labi ir arī tas, ka garantijas laikā PMK netiek adresētas pretenzijas no pasūtītāju puses par tiem objektiem, kuri nodoti ekspluatācijā.

Tomēr tas nav iemesls pašapmierinātībai. Rajona melioratīvajām sistēmām (neatkarīgi no to ekspluatācijas laika) ir vajadzīgas periodiskas speciālistu pārbaudes un apkopes, kuras pagarina cauruļvadu, novadgrāvju, mašīnu un mehānismu kalpošanas laiku. Vairāk ir jārūpējas par to, lai saimniecības savlaicīgi izbrīvētu melioratīvo darbu veikšanai paredzētās platības un savlaicīgi finansētu objektus, tā kā patlaban īstas kārtības vēl nav.

1985. gadā PMK racionalizatori iesniedza un ieviesa 15 racionalizācijas priekšlikumus, kuru gada ekonomiskais efekts sasniedza 15 tūkstošus rubļu. Sevišķi rezultatīva izrādījās plastmasas cauruļu savienošanas pilnveidošana, kuru veica novatori. Tas ļāva desmitkārtīgi palielināt cauruļu novietošanu uz katras spoles. Šogad racionalizatoru darbam vēl nav tik lielas atdeves.

Pārrunu dalībnieki pievērsa tam PMK vadītāju uzmanību un rekomendēja tehniskajā jaunradē iesaistīt lielāku strādājošo skaitu, ieinteresēt viņus un radīt nepieciešamos apstākļus radošai racionalizatoru un novatoru darbībai.

21. pārvietojamās kolonnas priekšniekam J. Romānam un partijas pirmorganizācijas sekretārei R. Lazdānei tikai ieteikts celt politiskā un organizatoriskā darba līmeni melioratoru vidū, palielināt morālu un kolektīvu atbildību par darbu, visur nostiprināt kārtību un disciplīnu, organizēt komjauniešu un jauniešu brigādes.

Pārrunas vadīja partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs.

I. ZAIČEVA,
Latvijas KP rajona komitejas rūpniecības un transporta nodaļas instruktore

Kad lielie lauku darbi ir galā, mehanizatoriem sākas ne mazāk atbildīgs cēliens — tehnikas remonts. Oškalna kolhozā uzsākta kombainu un E tipa agregātu konservācija un sagatavošana darbam jaunajā sezonā. Pirmie agregātus un kombainus uzglabāšanai ziemas apstākļos sakārtojuši mehanizatori Andrejs Vilcāns, Oskars Staris, Pēteris Stikāns.

ATTĒLĀ: tehnikas ekspluatācijas inženieris Guntis Bērziņš sarunā ar mehanizatoru Andreju Vilcānu, kurš centīgi strādāja lopbaribas sagatavošanā un tagad jaunajai sezonai sakārtojis agregātu E-302.

J. SILIĆKA foto

Apbalvojumi mātēm

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā par ieguldījumu bērnu audzināšanā apbalvojis lielu grupu daudzbērnu mātes.

Mūsu rajonā kolhozniece Ļena KOČEGAROVA apbalvota ar III pakāpes ordeni «Mātes Slava», mājsaimniece Ģertrūde INDRIKOVA — ar I pakāpes medaļu «Mātes medaļa», bet strādniece Natālija KAĻVA — ar II pakāpes medaļu «Mātes medaļa».

Ziņo rajona preses grupas

Labākie arāji

Sociālistiskajā sacensībā laikā no šī gada 6. līdz 12. oktobrim uzvarēja PĒTERIS KANTĀNS no Oškalna kolhoza (izstrādāja 14,4 maiņas normas), ANTONS ŪGAINIS no Dzeržinska kolhoza (11,9 maiņas normas), PĒTERIS ELSTS no M. Gorkija kolhoza (10 maiņas normas).

Jauno arāju sacensības uzvarētāji ir VITOLDS CAKULS no Raiņa kolhoza (izstrādāja 10 maiņas normas), ANDREJS KOĻESŅIKOVS no Suvorova kolhoza (7,3 maiņas normas), VITĀLIJS ZNOTIŅŠ no Ļeņina kolhoza (7 maiņas normas).

Ass signāls

Tupu, tupu, tupenīti...

NEBŪŠANAS AR KARTUPEĻU PIEŅEMŠANU PREIĻU CIETES RŪPNĪCĀ

«Tupu, tupu, tupenīti, kas tev tupus tupināja...» — gribot negribot sāksi dziedāt, kamēr izstāvēsi kartupeļu piegādātāju — automašīnu garo rindu pie Preiļu cietes rūpnīcas. Viens no kolhoza «Vārkava» šoferiem teica tā:

— Savu uzvārdu es nenosaukšu, jo citādi laboranti svērēji vai vēl kāds noteikti man «atspēlēsies»: aizsūtīs ar visiem kartupeļiem atpakaļ, gan jau iemeslu atradīs. Teikšu atklāti: otrajā oktobrī ceļā no Vārkavas līdz Preiļiem es pavadīju 15 minūtes, bet, lai nodotu vienu kartupeļu kravu, rindā nostāvēju četras ar pusi stundas. Un vispār es uzskatu, ka rajonā kādam vajadzētu rūpēties par to, lai teicami šķirnes kartupeļi netiktu pārstrādāti cietē. Vai tad tas ir valstiski?

Un tā, vispirms, par rindām. Tās tik tiešām ir nepiedodami garas, it sevišķi saulainās pēcpusdienās. Gadās, no Preiļu galvenā ceļa līdz rūpnīcai stiepjas rinda divdesmit un vairāk mašīnu garumā. Šoferi pastaigājas un ne jau pateicības vārdus adresē tiem, kuri viņiem sagādājuši šo «atpūtu». Ko par to saka uzņēmuma darbinieki? Laboranti svērtuvē man teica:

— Pirmkārt, darbojas tikai vieni svari. Otrkārt, grāmatvedība sarežģīja mūsu darbu, izdarot papildus aprēķinus: šķirnes un bojājumu procentu noteikšanu. Agrāk mēs sniedzām tikai faktiskos laboratorijas datus.

Uz to uzņēmuma galvenā grāmatvede A. Saleniece iebilda:

— Viņu, laborantu, tur daudz — lai tad arī nodarbojas ar aprēķiniem.

Lai kā nu tas būtu, skaidrs ir viens: no abpusējiem pārmetumiem laiks ir pāriet uz kopīgu darbību. Un panākt vienu — līdz minimumam saīsināt šoferu dīkstāves pie dokumentu noformēšanas. Un vēl — steidzami atklāt otro svaru telpu. Tad tukšajām mašīnām nevajadzētu to pašu rindu izstāvēt otru reizi — kopā ar tām, kuras vēl gaida kravas nosvēršanu.

Ir radies priekšlikums izveidot atsevišķu tukšo mašīnu rindu, bet, kā saka, ar prātu pār jūru, ar darbiem pret mūru.

Atrisinājumu gaida arī kolhoza «Vārkava» šofera izvirzītais jautājums: cik gan ilgi augstvērtīgi kartupeļi tiks pārstrādāti cietē? Bet tas ir vērojams katru dienu.

B. ZERNOVS

Izslaukumi palielinājušies

Jaunās piecgades pirmajā gadā sekmīgi strādā kolhoza «Vārkava» lopkopji — salīdzinot ar pagājušo gadu, deviņos mēnešos izslaukums no govs kāpināts par 134 kilogramiem. Saimniecība piena ražošanas plānu izpildīja par 121 procentu, realizācijas uzdevumu — par 119 procentiem.

Paraugu rāda komunistiskā darba kolektīvi Znotiņu un Pilišķu slaucamo govju fermās. Te līdz 1. oktobrim no govs iegūts attiecīgi 3144 un 2980 kilogrami piena.

Individuālajā sociālistiskajā sacensībā labākos rezultātus uzrādījuši pieredzējušie lopkopības meistari Eleonora Spūle, Jānis Lukjanskis, Monika Vaivode, Tekla Džeriņa un Virgīnija Lauska: salīdzinot ar šo pašu laiku pērn, izslaukumi no govs kāpināti par 400 līdz 500 kilogramiem.

A. SPŪLIS,
kolhoza «Vārkava» partijas pirmorganizācijas sekretārs, preses grupas vadītājs

Palīdzība lieti noderēja

Kolhozā «Sarkanā ausma» lopbarības bietes auga piecdesmit hektāru platībā. Raža bija laba — apmēram 600 centneru no hektāra (galīgie aprēķini vēl nav izdarīti). Taču lielas raizes sagādāja slapjais rudens — praktiski nevarējām izmantot biešu vākšanā kombainus, jo tie nepārtraukti iestiga. Tāpēc ar kombainu spējām novākt tikai septiņus hektārus sakņu.

Lūdzām talkā līvāniešus un preiliešus, katru, kas vēlas saimniecībai palīdzēt un, neslēpsim, arī pieklājīgi nopelnīt. Pilsētnieki bija atsaucīgi. Tagad galvenais bija labi darbu organizēt — lai ražīgi aizritētu īsā rudens diena. Lieliski šajā periodā strādāja saimniecības pirmā ražošanas iecirkna priekšnieks Zenons Skuteļis. Jāpiebilst arī, ka viņa vadītā tehnoloģiskā vienība uzvarēja rajona sociālistiskajā sacensībā par graudaugu un ilggadīgo zālāju sēklinieku savlaicīgu un kvalitatīvu novākšanu.

Īpaši gribu uzteikt mehanizatorus Eduardu Afanasjevu un Jāni Kozuli, kuri nenoguruši strādāja lopbarības biešu aiztransportēšanā uz glabātuvēm.

Prakse pierādīja, ka dabas untumiem spējam pretoties, ja strādājam saskaņoti, ja pilsētas strādnieki nāk palīgā lauku ļaudīm.

N. PIZELE,
kolhoza «Sarkanā ausma» partijas pirmorganizācijas sekretāre, preses grupas locekle

Pārskats

par lauku darbu gaitu līdz šā gada 13. oktobrim (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Uzarts rudeni (proc.)	Novāktas lopb. bietes (proc.)	Sagatavota kombinēta skābbarība (t)
Dzeržinska	100	100	100
«Rīts»	98	97	260
«Zelta vārpa»	96	97	—
Raiņa	90	86	127
Rudzātu p. s.	85	64	—
«Sarkanā ausma»	84	100	—
K. Marksa	80	92	—
«Nākotne»	78	93	—
Oškalna	78	77	—
«Sīļukalns»	78	76	160
Kirova	77	97	220
M. Gorkija	75	94	—
«Kr. Oktjabrj»	75	92	—
«Dzintars»	75	76	—
Ļeņina	75	70	669
«Vārkava»	56	89	180
Suvorova	50	82	200
«Dubna»	49	80	70
Aglonas p. s.	34	100	—
Rušonas p. s.	30	100	—
RAJONĀ	72	88	1986

Tikšanās partijas rajona komitejā

PSKP XXVII kongresa novatoriskie lēmumi, kas nodrošina valsts sociāli ekonomiskās attīstības paātrinājumu un mūsu darba pārkārtošanu, labvēlīgi ietekmēja visas mūsu sabiedrības garīgo dzīvi, pastiprināja tās tiekšanos padziļināti apgūt Ļeņina partijas iekšpolitiku un ārpolitiku. Izskaidrot tās dziļo, optimistisko jēgu ir katra propagandista pienākums, arī mūsu, dažādās rajona saimniecības nozarēs strādājošo, pienākums.

Pirms jaunā mācību gada uzsākšanas politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā partijas rajona komitejā notika tikšanās ar labākajiem propagandistiem. To atklāja partijas rajona komitejas sekretāre I. Jansone.

— PSKP CK lēmums par politisko un ekonomisko mācību organizēšanu 1986.—1987. mācību gadā, — viņa teica, — mūs visus virza uz to, lai PSKP XXVII kongresa pamatideju apgūšana palīdzētu iepazīt ļaudīm marksismu-ļeņinismu kā radošu zinātni, kura pastāvīgi attīstās, un savā darbībā vadīties no tās. Vajag apbruņoties ar spējām politiski pareizi domāt un darboties pārkārtošanās apstākļos, izplatīt un ieviest pirmrindas formas darba organizācijā un ražošanā, pilnīgāk balstīties uz ļeņinisko mācību, augsto jaunrades impulsu, kas izriet no vēsturiskā PSKP XXVII kongresa lēmumiem.

Partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs pasniedza apbalvojumus propagandistiem, kuru darbs guvis plašu atzinību. Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda rakstu saņēma rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks M. Mihailovs, VĻKJS CK Goda rakstu — Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta ceha priekšnieks D. Jegorovs.

Ar V. I. Ļeņina Goda rakstu apbalvota Preiļu kooperatīvās profesionāli tehniskās vidusskolas direktora vietniece B. Svoka.

Propagandista galda medaļas saņēma Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas vecākā juriskonsulte N. Koļcova un 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas politiskās izglītības kabineta vadītāja V. Samohvalova.

Ar Latvijas ĻKJS Centrālās Komitejas Goda rakstiem apbalvoti agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcas inženiere bakterioloģe T. Paškova, 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes inženieris A. Balcers un kolhoza «Dzintars» galvenais enerģētiķis S. Malnačs.

Savā runā partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs pievērsa propagandistu uzmanību uzdevumiem, kuri ir jāveic mūsu rajona darbaļaudīm divpadsmitajā piecgadē. Viņš sniedza dziļu pašreizējā stāvokļa analīzi, minēja interesantus salīdzinošus datus par rūpniecības un lauksaimniecības produkcijas ražošanu šogad, iepazīstināja klātesošos ar rajona attīstības perspektīvām, nosauca arī citus skaitļus un faktus, kuri būtu jāzina propagandistiem, organizējot mācības darbaļaužu politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā.

Partijas rajona komitejas pirmais sekretārs aicināja klātesošos pārkārtot darbu atbilstoši laika prasībām, īpaši akcentējot dzīvas un saturīgas sarunas nepieciešamību nodarbībās. Svarīgi, lai katrs propagandists nodarbības veidotu, ņemot vērā savu klausītāju darbu un sabiedrisko darbību, viņu izglītības līmeni.

V. VUCĀNE,
Latvijas KP rajona komitejas politiskās izglītības kabineta vadītāja

ATTĒLĀ: grupa apbalvoto propagandistu (no kreisās): T. Paškova, V. Samohvalova, V. Petrova, I. Muzikants, N. Koļcova, A. Balcers, D. Jegorovs, B. Svoka, S. Malnačs, E. Jermolajeva un M. Mihailovs.
J. SILICKA foto

Apcirkņos — miljons tonnu

Kurgāna. Apgabala zemkopji, kas valsts apcirkņos sabēruši miljono labības tonnu, drīz būs izpildījuši plānu. Šumihas, Safakuļevas un Šadrinskas rajonu saimniecības jau nodod labību paaugstināto sociālistisko saistību kontā. Zemkopji operatīvi manevrē ar tehniku: simtiem mehanizatoru no saimniecībām, kas pabeigušas ražas novākšanu, ieradušies talkā austrumu un ziemeļu rajonos, kur sliktā laika dēļ darbi aizkavējušies.

TASS

Pa attīstības ceļu

Deputāti un dzīve

Kā jau rakstījām «Ļeņina Karogā», Līvānu pilsētas padomes deputāti nesenajā sesijā apsprieda un apstiprināja savas pilsētas ekonomiskās un sociālās attīstības plānu 1986.—1990. gadam. Noteikta plaša un iespaidīga programma. Lai to realizētu, galvenais uzdevums ir maksimāli koncentrēt visus spēkus, stingri kontrolēt darbu izpildi.

Ar programmas saturu mūs iepazīstināja Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētājs PĒTERIS BORTULIS.

— Attīstības plānā īpaši akcentēta ekonomiskā stratēģija: rūpniecības produkcijas izlaides apjomam piecos gados ir jāpieaug par 13 procentiem, pie tam gandrīz simtprocentīgi tas jāveic uz darba ražīguma celšanas rēķina. Pa tehniskās pārkārtošanās ceļu iet būvmateriālu un konstrukciju kombināts, eksperimentālā bioķīmiskā rūpnīca. Tuvākajā laikā produkciju dos Nīcgales keramzīta ceha otrā kārta (tad šī celtniecības materiāla izlaides apjoms divkāršosies), ieplānota lizīna un prēmiksu cehu paplašināšana bioķīmiskajā rūpnīcā, gaismas vadu ceha celtniecība stikla fabrikā. Stikla fabrikai, kūdras fabrikai un citiem uzņēmumiem vēl daudz kas jādara pamatfondu atjaunošanā, produkcijas kvalitātes celšanā, jo pašreiz Līvānos neviens produkcijas veids netiek marķēts ar Kvalitātes zīmi.

It sevišķi mūs uztrauc ekonomijas un taupības jautājumi. Daudzi ir pieraduši pie nolaidības, par ko avīze kritizēja ne vienu vien reizi. Bet pilsētai arvien vairāk vajag kurināmā, siltuma, elektroenerģijas un materiālu. Izvirzām uzdevumu: divpadsmitajā piecgadē energoresursu vajadzību pieaugums līdz 70 procentiem jānodrošina uz ekonomijas rēķina. Cita ceļa nav un nebūs. Tas ir labi jāielāgo LEMBK, PMK un dažu citu uzņēmumu, organizāciju un iecirkņu vadītājiem.

Mūsu īpašas rūpes — maksas sadzīves pakalpojumu attīstība. Piemēram, stikla fabrikai, kurai šis darbu apjoms ir 2,2 tūkstoši rubļu, līdz 1990. gadam šis rādītājs jākāpina līdz 7 tūkstošiem, kūdras fabrikai attiecīgi 2,5—3,3 tūkstošiem rubļu, būvmateriālu un konstrukciju kombinātam 2,2—5 tūkstošiem rubļu, bioķīmiskajai rūpnīcai 2,1—2,8 tūkstošiem rubļu, PMK-21 — 0,8—4 tūkstošiem rubļu, PMK — 1,9—6 tūkstošiem rubļu, LEMBK — 8,4—13 tūkstošiem rubļu.

— Avīzes lasītājus interesē (un viņi par to raksta savās vēstulēs), kas Līvānos tiks celts?

— Celsim daudz. Šodien dzīvokļu rindā ir 410 cilvēki. Šogad nodevām divas dzīvojamās mājas — kopā 80 dzīvokļus. Ir uzsākta vēl četru māju celtniecība, tās ceļ PMK, bioķīmiskā rūpnīca un stikla fabrika. Nākošajā gadā tiks celta 50 dzīvokļu māja ar palīgtelpu bloku, 1988.—1989. gadā — 80 dzīvokļu māja. 1989.—1990. gadā. — 60 dzīvokļu ēka ar piebūvi, 1990.—1991. gadā 60 dzīvokļu māja ar piebūvi. Vēl divas ēkas jāuzceļ bioķīmiskajai rūpnīcai. Plānojam arī pirmās kooperatīvās mājas celtniecību. Attīstīsies arī individuālā celtniecība.

Pilsētā maz siltuma, karstā ūdens. Tāpēc risināms jautājumu par bioķīmiskās rūpnīcas katlu mājas otrās kārtas celtniecību. Jautājums ir ļoti sarežģīts, taču tas noteikti jāatrisina.

— Bet kāda ir celtniecības darbu kvalitāte?

— Tur jau tā lieta, ka slikta. 1985. gada beigās nodeva dzīvojamo māju Lāčplēša ielā 11. Jumts uzreiz sāka tecēt, applūst piekšas stāvs. Ūdens sūcas arī starp sienu paneļiem. Līdzīga aina vērojama arī mājā Sporta ielā 5, kā arī citās. Valsts pieņemšanas komisijas nedrīkst pieņemt šādus objektus.

— Kas tiks uzcelts vēl bez dzīvojamām mājām?

— Paredzēta jaunas autoostas celtniecība, aug piebūve pie 2. vidusskolas, parādīsies jauns bērnudārzs ar 275 vietām, plānojam uzcelt profesionāli tehnisko vidusskolu, papildplatību mūzikas skolai, zivju un būvmateriālu veikalus.

Atzīmēšu, ka platību jautājums pirmsskolas iestādēs, skolās, tirdzniecībā un pakalpojumu sfērā ir tik ass, ka minēto objektu uzcelšana problēmu neatrisinās.

Sarunu pierakstīja
Z. BURIJS

KOMJAUNATNES KONFERENCES DELEGĀTI

Radoši, ar entuziasmu strādā Preiļu trikotāžas fabrikas piegriezēja komjauniete Elvīra Jurkāne. Maiņas normu viņa izpilda vidēji par 160 procentiem. Elvīra ir aktīva arī sabiedriskajā dzīvē: vada kultūrmasu sektoru un «Komjaunatnes starmeša» redkolēģiju.

ATTĒLĀ: komjaunatnes rajona organizācijas XXIII konferences delegāte Elvīra Jurkāne.

J. ZANDES foto

Kondicionētājs traktoram

Taškenta. Jangibazaras rajona centra eksperimentālā rūpnīca pie Taškentas izlaidusi pirmos aparātus gaisa attīrīšanai un dzesēšanai lauksaimniecības mašīnu kabīnēs. Ierīču VT-400 pirmā partija nosūtīta Taškentas, Harkovas un Ļipeckas traktoru būvētājiem, kā arī Krasnojarskas kombainu rūpnīcai. Vienkāršās konstrukcijas ierīces pēc mehanizatoru vēlēšanās atdzesē vai sasilda gaisu kabīnē, vienlaikus uzturot vajadzīgo mitrumu.

TASS

Skolu reformas soļi

SACENSĪBA — TĀ IR JAUNRADE

Jaukajā pirmssvētku rosmē (bija 3. oktobris, un visās rajona skolās atzīmēja Skolotāju dienu) visīstākā reize šķita sarunai par sociālistisko sacensību Līvānu 1. vidusskolā. Vēl jo vairāk tāpēc, ka tās rezultāti gadu ilgajā posmā nupat bija apkopoti, uz direktora vietnieces Skaidrītes Šķimeles galda gūlās Goda rakstu kaudzīte, un savu stundu gaidīja daudzkrāsainu asteru buķetes un violeti dzirkstainie miķelīši. S. Šķimele, kura bez tam skolas arodkomitejas sastāvā vada ražošanas komisiju un ir tieši atbildīga par sociālistisko sacensību, pastāstīja:

— Galvenie sacensības virzieni ir šādi: metodiskais, klases audzinātāju darbs un skolotāju sabiedriskā aktivitāte. Vērtējot metodisko darbu, vērā tiek ņemta skolēnu zināšanu kvalitāte (pēc ceturkšņa rezultātiem), audzēknu piedalīšanās rajona un republikas olimpiādēs, viņu skaits un iegūtās vietas.

Piemēram, skolotājas Valentīnas Griezānes mācītie bērni parasti visi, cik jau nu aizbrauc uz angļu valodas olimpiādēm, tik arī atgriežas ar godalgotām vietām. Vienreizējais darbs svešvalodas apmācīšanā skolotājai devis iespēju savākt 102 balles (no iespējamām 130).

Vērtējot metodisko darbu, savas balles dod atklāto stundu skaits (ne jau visi to organizēšanai labprāt piekrīt), kā arī pieredzes referātu sagatavošana. Tos parasti raksta pirms braukšanas uz kvalifikācijas celšanas kursiem, un tie Līvānu pedagogiem aizvien ir tik augstu novērtēti, ka vini parasti saņem ieteikumus strādāt pie attiecīgās tēmas arī tālāk. Tā aizvadītajā vasarā ar saviem darbiem izcēlās Valērija Vuškārniece (par sešgadīgo apmācību) un Silvija Lude (darbmācības tēma).

Vērtējot klases audzinātāja darbu, ir citi kritēriji. Piemēram, nolikumā ierakstītā rinda «Aktīvo darba formu izmantošana audzināšanas darbā» nozīmē atteikšanos no visa pasniegšanas skolēniem sagatavotā veidā, bet disputu, politkonkursu un citu skolēnu darbošanos izraisošu pasākumu plašu pielietošanu. Arī te ir savi līderi: Ģertrūde Mačāne un Maija Kručiņina. Skolotāja G. Mačāne aktīvi šajā zinā darbojusies vienmēr, arī šogad. Pirmo reizi «saņēmusi mantojumā» tik jaunu — 4.a klasi, ar lielu aizrautību cenšas ieviest jaunas formas pionieru darbā. Savukārt M. Kručiņinas stiprā puse ir pašpārvaldes organizēšana. Arī skolēnu noteikumu iedzīvināšanā, kas tāpat ir viens no audzinātāju vērtēšanas kritērijiem, par abām šīm pedagogēm daudz kas sakāms. Stingra kavējumu kontrole kopš pirmās mācību dienas, stingra būšana lietas kursā par ikvienu, kurš nav un kāpēc nav ieradies skolā, raksturīga Ģ. Mačānei. Bez tam viņa, tāpat kā M. Kručiņina, sekmīgi tikusi galā ar mazo «modes sekotāju» (diemžēl ne bez vecāku atbalsta) kaprīzēm.

Par sabiedrisko aktivitāti — tā sauca trešā svarīgākā skolotāju draudzīgās sāncensības nolikuma nodaļa. Viegli atšifrēt, ka te sabiedriskais darbs vērtējams gan uz vietas, gan savā pilsētā. Lidija Kalinka un Silvija Lude darbojas Līvānu Tautas deputātu padomes izpildkomitejas komisijās. Gan Skaidrīte Šmite, gan Lidija Kalinka ir pilsētas atturības kluba «Gaisma» locekles, aktīvas veselīga dzīvesveida propagandētājas skolā. Direktores Astrīdas Ņikitovas un vietnieces Irēnas Beļavskas dedzīgās propagandistiskās uzstāšanās aizrāvušas ne vienu vien klausītāju daudzos darba kolektīvos. Savukārt Maija Kulakova — viena no nedaudzajām Tautas daiļamata meistarēm pilsētā, bet Voldemārs Rimša — stikla fabrikas vidējās paaudzes deju kolektīva loceklis. Savas balles papildināja arī vairāki skolotāji, kuri dzied rajona skolotāju korī. Bet sabiedriskie pienākumi skolā? Anita Grieze ļoti apzinīgi vada skolēnu radiosektoru un svešvalodu metodisko komisiju, Ausma Kurčina — spējīga pagarinātās dienas grupas vadītāja, attiecīgās rajona metodiskās apvienības vadītāja rajonā. Aktīviste sabiedriskajā darbā arī Alvīne Rone un citi.

Tātad, lai klūtu par uzvarētāju, labi rādītāji jāuzrāda visās jomās. No pērnās Skolotāju dienas līdz šai visvairāk ballu izdevies savākt Jānim Pinkulim, Birutai Starei, Inārai Jačmenkinai un Helēnai Maskalānei (jaunāko klašu grupā) un Ģertrūdei Mačānei, Dzidrai Kleinai, Marijai Gailumai, Valentīnai Smaģinai (vecāko klašu grupā).

— Vai sacensības līderi gadu no gada paliek savās pozīcijās?

— Nebūt nē. Jaunradei, izdomai, aktivitātei plašas iespējas. Un tas taču arī ir sacensības mērķis — rezultātus aizvien uzlabot. Tomēr tradicionāli ir grūti apsteigt skolotājas Ģ. Mačāni, M. Kručiņinu, M. Gailumu.

L. SILA

„Pārdodu mapi ar papīriem..."

Aptuveni šādus vārdus reiz lielais kombinators Ostaps Benders teica pagrīdes miljonāram Koreiko, sniedzot tam mapi ar kurpju šņorēm. «Tā maksā miljonu. Nopērciet!»

Izlasījis šīs rindas, dažs labs nopūtīsies: bija gan reiz laiki un mērogi. Bet tagad? Ja arī kādam ienāk prātā doma pārdot kaut ko solīdu, miljonāru pat dienā ar uguni nesameklēsi. Nē, pietiekami turīgi ļaudis ir sastopami arī mūsdienās. Tomēr cīņa pret bezstrādes ienākumiem ir izvērtusies tādā plašumā, ka tos atrod ne tikai vientuļi kombinatori, bet gan kopējiem spēkiem visa sabiedrība. Daudz efektīvāk, nav ko teikt, turklāt konfiscētās vērtības iet kopējā kontā — valstij.

Apmēram tā varēja domāt rajona arhitekta grupas darbinieks F. Rusiņš un SCO darbinieks J. Livmanis, kurus mocīja nepiepildīta vēlēšanās (starp citu, agrāk sabiedrībā pietiekami izplatīta) — atrast papildus ienākumu avotu. Kā jau visi sevi cienoši kombinatori, viņi, acīmredzot, mapi ar kurpju šņorēm bija sen pagādājuši. Katrā gadījumā, tā celtniecības dokumentācija, par kuras izgatavošanu viņi varētu saņemt papildus ienākumu, varēja būt noformēta tādā mapē.

Dienas kārtībā bija vēl aizvien tas pats vecais jautājums: «Kam to varētu izdevīgāk pārdot?» Naudīgi ļaudis atkrita uzreiz. Jebkurā gadījumā personīgo vasarnīcu celtniecībai viņi izvēlētos mazliet citas kvalitātes un rakstura dokumentāciju. Bet prece, kuru piedāvāja mūsu varoņi, kā vēlāk atklājās, ar kaut ko atgādināja Gogoļa «Mirušās dvēseles». Valsts uzņēmumi arī nebija īstais objekts. Stingrās likmes, nepielaužamie grāmatveži un plānotā celtniecība varētu radīt tikai klusu sapīkumu.

Bet kas meklē, tas atrod. Nezinu, kuram no mūsu varoņiem ienāca prātā šī ideja, bet pēc kāda laika viņi vērsa savu uzmanību uz kooperatīvo īpašumu, tas ir — uz kolhoziem. Šodien, viņi izlēma, saimniecības ir tas piemērotākais objekts. Un, kā rādīs notikumu tālākā gaita, nekļūdījās.

Kolhozs «Sīļukalns» visvairāk atbilda šiem mērķiem. Tajā laikā saimniecībā ļoti svarīgi bija paveikt remontdarbus fermās. Bet kā lai pie tiem ķeras, ja nav pašas elementārākās projektu un tāmju dokumentācijas un attiecīgo orgānu atļaujas? Atlika tikai paļauties uz brīnumu. Un brīnumdari drīz bija klāt — F. Rusiņa un J. Livmaņa personās. Abas vienojošās puses ātri nonāca pie lēmuma, kura rezultātā minētajām personām par gatera celtniecības, govju kūts rekonstrukcijas un vēl vienas govju kūts celtniecības dokumentācijas izstrādāšanu tika samaksāti 1558 rubļi.

«Bet kas tad šeit slikts?» — pamatoti var jautāt lasītājs. Nu

Ar asu spalvu

palīdzēja cilvēki lauciniekiem un arī paši pastrādāja brīvajā laikā. Jo gaļa un piens ir vajadzīgi katram no mums, tātad govju kūtis arī vajadzīgas katram.

Viss, protams, tā. Bet minētie fakti — tas ir tikai sižeta sākums. Notikumu attīstība savu kulmināciju sasniedza tikai tad, kad celtniecības dokumentācija ar F. Rusiņa un J. Livmaņa parakstiem (minētā mapītē) kolhozā netika atrasta... Tas ir, ilgie meklējumi un pārbaudītāju iztaujāšana nedeva rezultātu.

— Gandrīz vai detektīvs, — laikam tā novērtēs šo situāciju dažs labs mūsu lasītājs. Un viņam būs taisnība, jo tālākie notikumi šo lietu vēl vairāk samudžināja.

Pēc kāda laika putekļainajos kantora galdos tika atrasta gatera celtniecības nepabeigta dokumentācija, bet nu jau pilnīgi cita autora darbs. Zem tās bija parakstījies kāds Utināns, kā saka, nezināms mākslinieks. Viņa veidols lauciniekū atmiņā bija pilnīgi zudis, un tas dod tiesības domāt, ka aiz šī pseidonīma slēpjas kāds pazīstams cilvēks.

Viens no mūsu kombinatoriem (ar otru mums neizdevās tikties) uzvedās diezgan savādi. Atklājās acīm redzami atmiņas defekti. F. Rusiņš atcerējās, ka naudu bija ņēmis, toties neatcerējās, par ko īsti. Sak, deva, tāpēc arī portfelī ieliku. Tad, šķiet, ieguvumu atdevis kādam garāmgājējam, lai tam būtu kabatas nauda. Vai tikai tas nav viens no tiem brīnumiem, uz kuriem tā paļāvās kolhozā «Sīļukalns»?

Mēs vaļsirdīgi izklāstījām tos savstarpēji saistītos savādos apstākļus, ar kuriem nācās saskarties saimniecības pārbaudes laikā. Nu, lūk, tas laikam arī viss.

— Atvainojiet, bet kur tad šeit atrisinājums — pats aizraujošākais jebkura samudžināta sižeta posms?» — var jautāt lasītājs. Uzskatu, ka minētie fakti varētu ieintrigēt ne tikai lasītājus, bet arī prokuratūras darbiniekus. Tātad varu galvot, ka pēc kāda laika mēs saņemsim atbildi uz šo jautājumu.

Bet tagad gribētos šo notikumu turpināt nu jau citā pavērsienā. Katrs aizraujošas literatūras cienītājs zina, ka ir vietas, kur vienmēr kaut kas atgadās. Agrāk tādas bija viduslaiku pilis, pamestas grāfu pilsdrupas. Tagad tāda vieta ir kolhozs «Sīļukalns».

Šim apliecinājumam pēdējā laikā var rast daudzus piemērus. Teiksim, nesen saimniecība noslēdza darba līgumu ar kādu Daņuseviču par 24 bunkuru nokrāsošanu. Pēc šī līguma saimniecība apņēmās samaksāt par darbu 2880 rubļus. Un nekas, šķiet, neliecināja par notikumu neparastu pavērsienu. Bija pat kalkulācija, kuru ar lepnumu rādīja galvenā grāmatvede Upeniece un ekonomiste Krasovska. Te nu pārbaudītājiem būtu pats īstākais laiks braukt projām, atviegloti nopūšoties. Bet nē, tie sāka brīnīties, kāpēc par viena bunkura krāsošanu pienākas 115 rubļi 84 kapeikas. Pēc tādām likmēm, sak, paši būtu ar mieru nokrāsot pat Ostankinas torni. Taisnība, kā apliecināja kompetentas Preiļu SCO amatpersonas, uzcenojumi patiešām bija paaugstināti par 25—30 procentiem. Tas arī bija par iemeslu brīnumam. Un brīnums notika.

Pārsteigto pārbaudītāju acu priekšā kalkulācija pārvērtās no finansu dokumenta par šādu dokumentu sastādīšanas paraugu. Naudu par krāsošanu, kā izrādījās, aprēķināja tehniķe celtniece V. Mickāne, kura nevadījās pēc kalkulācijas, to vispār neuzskatot par solīdu dokumentu. Un par visu bunkuru krāsošanu tika aprēķināti tikai 946 rubļi 50 kapeikas.

Viss it kā saskanētu, taču neizprotams paliek viens: kā summa, kas bija norādīta nesolīdajā kalkulācijā, tomēr patiešām tika izmaksāta par bunkuru nokrāsošanu? Taisnību sakot — visai sarežģīti manipulējot ar norēķojumiem.

Šoreiz visas pārbaudītāju šaubas un nesaprašanas atrisināja celtniecības brigādes brigadieris, un atrisināja ar vienu vien frāzi: «Tie, kas krāsoja bunkurus, izmantoja savu krāsu.» Re, izrādās, ka visa šī lieta nebija nemaz tik sarežģīta. Nelaime, lūk, kāda — savus materiālus šādos gadījumos izmantot ir stingri aizliegts. Saimniecība vienkārši jauca pēdas, kuras atklātu likuma pārkāpumus.

Domājams, nav nemaz tik grūti vispār atbrīvoties no šādiem kombinatoriem un no šādiem brīnumiem rajona saimniecībās. Te ir vajadzīgs tikai viens: rajona agrorūpnieciskajai apvienībai jākontrolē līgumu noformēšana līdzīgās situācijās, kas arī izriet no attiecīgā Latvijas PSR Ministru Padomes lēmuma.

V. AĻEKSEJEVS

Dārga ir katra diena

Soruden agri sācies aukstums un daudziem Eirāzijas rajoniem atkal draud slikts laiks. Meteoroloģiskie apstākļi liek zemkopjiem sevišķi ātrā tempā veikt rudens aršanu, kas ir nākamās ražas pamats. Patlaban katrai stihijai atkarotajai dienai ir īpaša vērtība: garantēts vismaz viens papildu centners graudu no hektāra.

Pēc PSRS CSP datiem, līdz 6. oktobrim mūsu zemes saimniecībās aparti pāri par 75 miljoniem hektāru, kas veido 67 procentus no plāna, — darbu temps ir augstāks nekā parasti šajā laikā.

Patlaban mūsu zemes mehanizatori ik dienas veic tīrumu pamatapstrādi (nosaukums runā pats par sevi) 1,2 miljonu hektāru platībā. Rudens aršanas plānu izpildījuši Rjazaņas, Kurskas, Ļipeckas un Penzas apgabala, kā arī Mordovijas un Burjatijas APSR arāji. Mērķim tuvojas daudzas saimniecības citos reģionos. Dienvidu zemkopības joslā rudens vēl atstāj iespēju paātrināt aršanu. Bet, teiksim, ziemeļu rajonos tas ir daudz sarežģītāk. Tur izpildīta tikai puse rudens aršanas plāna, bet lietus jau pāriet sniegā. Nakts salnas pārņem kontinentu, sasniedzot pat Melnās jūras krastus.

Šādā situācijā vienīgā rezerve ir apstrādāt augsni, kur tas iespējams, gan dienu, gan nakti, izveidot speciālas vienības, izmantot sardžu metodi. Kur un kā šobrīd rīkoties jālemj agronomiem, kas ir likumdevēji uz lauka.

D. Smirnovs,
TASS

Preiļu siera rūpnicas dzīvojamo namu mikrorajonā Daugavpils ielā nesen atklāts jauns veikals. Sierotavas un Preiļu trikotāžas fabrikas darbiniekiem, daudzi no kuriem šeit dzīvo, pēc pirmās nepieciešamības precēm nu vairs nav jāmēro visai tālais ceļš uz pilsētas centru.

Jauns veikals, jauns arī tā kolektīvs. Veikalu vada Olga Ivbule, kura beigusi Rīgas kooperatīvo tehnikumu. Pārdevēja komjauniete Žanna Andžāne vēl nesen mācījās Preiļu kooperatīvajā profesionāli tehniskajā vidusskolā, bet strādniece fasētāja Valentīna Kokorīte atnākusi strādāt no siera rūpnicas.

Jaunajā veikalā var iegādāties ne tikai pārtikas preces, bet arī parfimērijas un galanterijas izstrādājumus, elektropreces, bērnu rotaļlietas. Turpmāk iecerēts ieviest tādu tirdzniecības formu kā preču iepriekšēja pasūtīšana.

ATTĒLOS: pārdevēja Žanna Andžāne un veikala vadītāja Olga Ivbule kārto tirdzniecības zāli pircēju uzņemšanai; jaunais veikals.

J. SALNAVIEŠA foto

Paātrinājuma apstākļos

Ustinova. Pirms termiņa apgūta plattvēriena pļaujmašīnas «Stepe» mezglu izlaide Ustinovas apvienībā «Reduktors». Prāvs mezglu daudzums nosūtīts šo mašīnu izgatavotājai — Pavlodaras traktoru rūpnīcai. Šāds panākums gūts, uzņēmumā veicot jaunu pasākumu kompleksu vadošo kadru un strādnieku kadru izvietošanā paātrinājuma apstākļos. Tagad iecirkņus un cehus vada visspējīgākie inženieri, kas parāda vislielāko iniciatīvu.

TASS

SPORTS ✦ SPORTS ✦ SPORTS ✦ SPORTS

Kaimiņu balva Jaunaglonā

Tradicionālajā motokrosā «Višķi-86», kas bija veltīts Konstitūcijas dienai, par Višķu sovhoztehnikuma dāvāto kausu cīnījās 22 komandas. Starp tām arī Jaunaglonas profesionālās skolas motosekcijas biedri.

125 cm³ motociklu klasē no 34 braucējiem septiņi bija Jaunaglonas motosekcijas biedri. Jau ar pirmo apli līdera pozīcijās izvirzījās mūsu sekcijas biedrs V. Bogdanovs. Ar katru nākamo apli viņam izdevās vairāk un vairāk atrauties no saviem sekotājiem. Bet, norādot pēdējo apli, kļūdījās tiesneši, un V. Bogdanovam no uzvaras nācās atteikties. Toties tie, kuri līderim burtiski mina uz papēžiem, kļuva par sacensību uzvarētājiem. Pirmo vietu izcīnīja E. Kupčs, bet otro — S. Stoļerovs (abi no Jaunaglonas).

Neveiksmīgs bija mūsu V. Petrova starts 250 cm³ klasē. Šosezon viņš ir sevi apliecinājis par vienu no spēcīgākajiem republikas motobraucējiem. Viņš izpildījis PSRS sporta meistarkandidāta normu. Višķu mototrasē V. Petrovs ieņēma ceturto vietu. Šajā motociklu klasē līdergrupai nepaveicās, jo krita viens no dalībniekiem. Pārējie, protams, arī. Atgūt zaudēto laiku spēja ne katrs.

Šajā motociklu klasē startēja arī mūsu skolas direktors N. Ļeonovs, kurš izcīnīja piekto vietu.

350 cm³ klasē 34 motobraucēju konkurencē jau ar pirmo apli vadībā izvirzījās jaunaglonietis M. Bērtiņš. Līdera pozīcijas viņš paturēja.

Pašā spēcīgākajā motociklu klasē ar blakusvāgiem mūsu motosekcijas biedri vēl nevar parādīt savu pārākumu, jo viņiem šī ir pirmā treniņu un sacensību sezona. Ieņēmām ceturto vietu.

Sacensību kopvērtējumā Višķu sovhoztehnikuma dāvāto ceļojošo kausu mājup atveda Jaunaglonas komanda. Izcīnījām 425 punktus. Otrās vietas ieguvēji — Kokneses PMK motosportisti — savāca 285, bet sacensību rīkotāji — Višķu sovhoztehnikuma sportisti — 225 punktus.

V. ANCVERS,
motosekcijas treneris

Tiem, kam septiņpadsmit un vairāk...

Agrāk šādu norādi varēja lasīt tikai uz atpūtas sarīkojumu afišām — «Tiem, kam divdesmit pieci», «Tiem, kam trīsdesmit un vairāk». Iepazīstoties ar komjaunatnes un arodbiedrību rudens krosa nolikumu, daudzi bija nesaprašanā, jo viens no nolikuma punktiem pēkšņi bija kategorisks: «Sacensībās drīkst piedalīties Preiļu rajona iedzīvotāji, kuri dzimuši 1969. gadā un ne jaunāki».

Jo lielāks izbrīns radās, lasot nolikuma nākamo punktu, kurš vēstīja, ka sacensību rezultātus apkopos trijās vecuma grupās, atsevišķi nosakot uzvarētāju komandu starp skolu, saimniecību, iestāžu un uzņēmumu kolektīviem. Citēsim arī trešo punktu no sacensību nolikuma: «Sacensību mērķis ir popularizēt skriešanas sportu rajonā».

Ka šie trīs nolikuma punkti kopā nesader un viens otru nepapildina, saprata katrs. Un katrs to uzņēma pēc sava prāta. Teiksim, Preiļu un Līvānu vidusskolās bija vienisprātis ar nolikumu:

— Ja jau nedrīkst, tad nedrīkst. Sēdēsim mājās...

Riebiņu vidusskolas fizkultūras skolotājs Leonīds Valdonis savus zēnus un meitenes uz Preiļu parku atveda un tiesnešu brigādei izteica savu viedokli:

—Lūk, tie ir Riebiņu vidusskolas komjaunieši, un viņi vēlas piedalīties sacensībās, neskatoties uz to, ka dažs labs vēl nav sasniedzis septiņpadsmit...».

Ka nebūtu prātīgi iebilst L. Valdona viedoklim, saprata gan tiesneši, gan oficiālo sporta organizāciju un komjaunatnes rajona komitejas pārstāvji.

Iestāžu un uzņēmumu, saimniecību fizkultūras kolektīvi bija ierastajā formā. Soruden vissportiskākie izrādījās Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, Valsts lauksaimniecības ražošanas tehniskās nodrošināšanas komitejas rajona apvienības, agrofirmas «Krasnij Oktjabri», Lenina kolhoza fizkultūras kolektīvi un komjaunatnes organizācijas.

Starp krosistiem labākie rezultāti Jelenai Mihailovai 500 metru skrējienā (1 minūte 28,3 sekundes), 1000 metru skrējienā Raisai Ļeonovičai (3 minūtes 41,1 sekunde), Ilvaram Bečam (Murjāņu sporta internātskola) — 2 minūtes 51,3 sekundes, 2000 metros — Gunāram Klibais (7 minūtes 28 sekundes), bet 3 kilometru distancē — PSRS sporta meistaram Edgaram Vaivodam (9 minūtes 36,8 sekundes).

Diemžēl šie rezultāti nesniedz priekšstatu par sportisko meistarību. Iespējams, ka kāds no četrpadsmit, piecpadsmit vai sešpadsmitgadīgajiem komjauniešiem skrien krietni vien ātrāk.

Preiļu sakaru mezgla komanda sacensībām pieteicās, taču līdz rudenīgajām krosa trasēm parkā tā arī netika. Starpkolhozu celtniecības organizācija, Līvānu eksperimentālais māju būves kombināts uz skrējienu atsūtīja pa vienam sportistam.

Komjaunatnes un arodbiedrību rudens krosa sacensībās šoruden piedalījās 67 skrējēji. Maz? Protams. Masveidību šoreiz bremzēja nepārdomātais sacensību nolikums.

A. IĻJINA

Planēta — 86: notikumi, fakti, komentāri

Pirmsvēlēšanu cīņa ASV

Amerikā rudens iepriecina ar siltu un saulainu laiku. Rudeni šeit dēvē par «indiāņu vasaru». Neskatoties uz jauko laiku, patlaban šeit plosās vētras valsts politiskajā dzīvē: iedegusies asa pirmsvēlēšanu cīņa. Ievērojot tradīcijas, šīs vēlēšanas notiks novembra pirmajā otrdienā.

Šogad šī diena būs 4. novembrī, kad paredzētas tā saucamās starpvēlēšanas, kurās tiks pārvēlēta viena trešā daļa senāta locekļu un pilnībā — amerikāņu kongresa pārstāvju palāta.

Amerikāņi lepojas ar savu divpartiju sistēmu. Viņi uzskata to par demokrātijas simbolu, kaut arī demokrātu un republikāņu politiskās programmas atšķiras tikai atsevišķās detaļās, nevis pēc būtības. It sevišķi raksturīgi tas ir iekšpolitikas jautājumu risināšanā. Tajā pašā laikā tas nebūt nemazina partiju cīņu par saviem kandidātiem, un galvenais — pašu kandidātu savstarpējo cīņu par vēlētāju balsīm. Šī cīņa dažreiz kļūst pat tik asa, ka tajā tiek pieļauti jebkuri paņēmieni.

Pēc 1984. gada vēlēšanu rezultātiem balsu vairākums pārstāvju palātā bija demokrātiem, bet senātā, kaut arī ar nelielu balsu pārsvaru, republikāņiem. Pārstāvju palātas demokrātiskais vairākums sagādāja prezidentam Reiganam ne mazums raižu, kaut arī, atbalstot republikānisko senātu, viņš savukārt centās panākt kongresa atbalstu savām likumdošanas iniciatīvām.

Patlaban republikāņi grib paturēt balsu vairākumu senātā un

KOMENTETĀJA PIEZĪMES

panākt savu pozīciju nostiprināšanu pārstāvju palātā. Grūti spriest par to, vai viņiem tas izdosies. Vēlēšanu rezultāti atkarīgi no vairākiem faktoriem: gan no ekonomiskās situācijas, kāda dotajā momentā izveidojusies atsevišķos štatos, gan no tās vēlētāju daļas politiskajiem uzskatiem un noskaņojuma, kura gribēs piedalīties vēlēšanās, gan arī no pašiem kandidātiem kā personībām.

Pirmsvēlēšanu cīņa starp kandidātiem, kuri tīko ieņemt vietas kongresā, visbiežāk notiek izteikti iekšējo problēmu līmenī un reti kad skar starptautiskos jautājumus. Tomēr pēdējā laikā Amerikā aizvien pārliecinošāk un skaļāk izskan kritika, kura adresēta republikāniskajai Reigana administrācijai, kas risina ārpolitikas problēmas. Iemeslu šādai kritikai nav mazums. Kā galvenais, jāmin administrācijas kurss uz tālāku un neapturamu bruņošanos, atteikšanās pievienoties kodolizmēģinājumu moratorijam, kuru Padomju Savienība pagarina jau vairākkārt.

Gaidāmajās vēlēšanās šī kritika var kļūt par vienu no faktoriem, kuri ietekmēs vēlētājus. Cerības dod pārstāvju palātas lēmums ierobežot administrācijas tiesības kodolizmēģinājumos, atļaujot izdarīt tikai nelielus sprādzienus, tomēr tos pilnībā neaizliedzot.

Iepriekšējo ASV vēlēšanu kampaņu pieredze rāda, ka izšķirošais faktors, nosakot vēlēšanu rezultātus, ir un paliek nauda, tas, kādu tās summu viens vai otrs kandidāts savāks un iztērēs par labu savai vēlēšanu kampaņai. Lūk, kāpēc šīs rudens dienas ASV politiskajiem darbiniekiem, kuri piedalās pirmsvēlēšanu kampaņā, paiet cīnoties par bagātu aizstāvju, bagātu naudas dotāciju iegūšanu.

D. JAKUBOVS,
TASS

Dažās rindās

BUENOSAIRESA. Pēc Vispārējās darba konfederācijas aicinājuma Argentīnā bija sarīkots vispārējs protesta streiks pret dzīves dārdzības paaugstināšanos un tautas masu stāvokļa tālāku pasliktināšanos. Nedarbojās daudzas rūpnīcas un fabrikas, kā arī iestādes. Desmitiem tūkstošu cilvēku sapulcējās Buenosairesas centrā, kur notika plašs mītiņš.

DELI. Džammu un Kašmiras štatā, Punčas pilsētas rajonā Indijas robežas tuvumā, policija likvidējusi teroristu bandu. Konstatēts, ka pēdējo triju gadu laikā tā nodrošinājusi ieroču un munīcijas iesūtīšanu no Pakistānas. Ar tiem tika apgādāti nelegālie graujošie grupējumi, kas darbojas kaimiņos esošajā Pendžabas štatā. Šajā nolūkā bandas locekļi regulāri šķērsoja kontroles līniju, kas Indiju atdala no Pakistānas okupētās Džammu un Kašmiras štata daļas.

PARIZE. Francijas galvaspilsētā beidzies darba tiesību aizstāvju gājiens. Šī manifestācija, kurā piedalījās bezdarbnieki no Francijas ziemeļu rajoniem, sākās pagājušā mēneša beigās Lillē.

VAŠINGTONA. Savienotajās Valstīs saglabājas visā to vēsturē visaugstākais narkomānijas līmenis. Pēc datiem, kas fiksēti pētījumā par narkotisko vielu lietošanas problēmām Amerikas Savienotajās Valstīs, pagājušajā gadā marihuanu, kokainu vai kādu citu narkotisko vielu lietojuši 36,8 miljoni cilvēku — gandrīz vai katrs piektais amerikānis, kurš vecāks par 12 gadiem.

ŅUJORKA. Speciāli Kanādas televizijai riskantu triku veica 37 gadus vecais Filips Pitits. Viņš šķērsoja vienu no Niagāras ūdenskrituma attekām pa stiepli, kas bija nostiepta virs mutuļojošā bezdibeņa. Tādējādi Pitits atkārtoja triku, ko veica akrobāts, kurš 1859. gada 19. augustā pirmo reizi gāja šo pašu ceļu. Triku filmēja televizijas operatori un uzņēma daudzi fotogrāfi, ar aizturētu elpu vēroja arī vairāki simti skatītāju. Taču tikai daži no viņiem zināja, ka šādu gājienu drosminieks jau bija veicis tās pašas dienas rita agrumā, trenējoties paredzētajai filmēšanai.

TASS

Sekmīgi turpinās padomju un amerikāņu zinātniskais eksperiments Semipalatinskas pilsētas rajonā. Te saskaņā ar vienošanos starp padomju un amerikāņu zinātniekiem izvietoti seismogrāfi un citas iekārtas padomju kodolpoligona tuvumā Semipalatinskas apgabalā. Tuvojas nobeigumam kopējo darbu pirmais posms — amerikāņu ražotā seismoreģistrējošā aparatūra uzstādīta trijās kontroles stacijās, kas paredzēts sakarā ar vienošanos starp PSRS Zinātņu akadēmiju un ASV Dabas resursu aizsardzības komisiju.

Abu valstu zinātnieku darbs balstās uz savstarpēju sapratni, kopējām zinātniskām interesēm un uzticēšanos. Ciešus kontaktus ar amerikāņu pētniekiem uztur PSRS ZA Zemes fizikas institūta līdzstrādnieki. Viņi daudz palīdz amerikāņu kolēģiem, lai atšifrētu datus, uzstādītu, noregulētu un apkalpotu virszemes iekārtas, kam jānodrošina pilnīga kontrole pār kodolizmēģinājumu aizliegšanu Padomju Savienības teritorijā.

ATTĒLĀ: (no kreisās uz labo) seismisko ierīču tehnikis, Kalifornijas universitātes līdzstrādnieks Dēvids Karels, PSRS ZA Zemes fizikas institūta seismoloģijas nodaļas jaunākā zinātniskā līdzstrādniece Tamāra Železņaka un Nevadas universitātes seismologs Dēvids Čavess pārbauda virszemes seismisko iekārtu.

TASS fotohronika

VIETĒJO RADIORAIDĪJUMU PROGRAMMA

16. oktobrī plkst. 12.40

- Jaunākie notikumi mūsu rajonā
- Gatavošanās ziemai — katra un visu pienākums.
- Ārsta kardiologa padomi
- No cikla «Atturība — dzī ves norma».

Redaktors V. PETROVS

Preiļos, Brīvības ielā 5, bijušajā kafejnīcā «Veldze»
SEZONAS PREČU IZPĀRDOŠANA.
Cenas pazeminātas par 40 procentiem.
Ikdienas pieprasījuma preču tirdzniecības apvienība

LŪDZAM AGLONAS CIEMA IEDZĪVOTĀJUS ŠĪ GADA OKTOBRĪ IERASTIES UZ FLUOROGRĀFISKO APSKATI UN DISPANSERIZĀCIJU.

Ārsti pieņems:
20. un 21. oktobrī no plkst. 9.00 Aglonas poliklīnikā;
22. oktobrī no plkst. 9.00 Salenieku pansionātā;
23. oktobrī no plkst. 9.00 58. PTV;
24. oktobrī no plkst. 9.00 Aglonas vidusskolā.
Fluorogrāfisko apskati un dispanserizāciju obligāti jāiziet katram pilsonim.
Aglonas ciema padomes izpildkomiteja

15. oktobrī Līvānu restorānā «Dubna»
LATVIEŠU NACIONĀLĀS VIRTUVES DIENA.
Sortimentā piedāvājam aukstās uzkodas, otros ēdienus, konditorejas izstrādājumus. Sākums plkst. 12.00.
Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība

JĒKABPILS AUTOBUSU PARKS
aicina darbā Preiļu autoostā biļešu kasierus. Ir kopmītnes.
Autobusu parka administrācija

DAUGAVPILS CEĻOJUMU UN EKSKURSIJU BIROJĀ
no 15. oktobra līdz 15. novembrim notiek līgumu noslēgšanas kampaņa 1987. gadam.
Lūdzam iestāžu, uzņēmumu, organizāciju pārstāvjus ierasties katru dienu no plkst. 10.00 līdz 13.00, izņemot sestdienas un svētdienas.

AGLONAS STACIJAS VEIKALS-NOLIKTAVA
piedāvā iedzīvotājiem šādus celtniecības materiālus:
grieztos zāģmateriālus,
meškoperlītu,
fibrolītu,
logu stiklus (3 mm, 4 mm, 5 mm)
ruberoīdu,
sauso apmetumu,
celtniecības pakulas.

DAUGAVPILS TIPOGRĀFIJAS PREIĻU FILIĀLEI
steidzami vajadzīgi
mašīnburtlicis (e),
papīra griezējs.

PĀRDOD māju kolhozā «Dubna» Upes Ceirānos. Vilcāns. Zvanīt 31370.

PĀRDOD māju Koknesē. Zvanīt Līvāni 42115.

Norims sāpes, skumjas klīdīs,
Dzīve sauks jūs tālāk iet,
Tomēr kādu īsu brīdi,
Te pie manis atnāciet.
(Z. Purvs)

Kad gara mūža taka izstaigāta un pagurušas mīļā tēva rokas, skumju brīdī esam kopā ar Irēnu Vorslovu.

Mājas kaimiņi

Aizsaules sainī ieliekam sauli,
Atmiņu kamolā ietinam māti...
(A. Skalbe)

Izsakām dziļu līdzjūtību Leonei Siksnānei,
MĀMIŅU
uz kapu kalniņu izvadot.
Kantora darbinieki

Klusa paliek māja, sēta,
Klusa tēva istabiņa.
Nav vairs tēva mīļo soļu,
Nav vairs tēva padomiņa.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Eduarda Pētera d. Znotiņa piederīgajiem sakarā ar
VIŅA
nāvi.
Kolhoza «Vārkava» valde un arodkomiteja.

STEIDZAMI PĀRDOD automašīnu VAZ-21011. Zvanīt 21577.

PĀRDOD govi Raumiešu c. Sultēs. A. Vilcāns.

Domas sāp. Un neatstājas.
Domām šonakt gala nav.
Aklī logi. Tukša māja.
Tumšā balta svece raud.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību Leonei Siksnānei, no
MĀMIŅAS
uz mūžu atvadoties.
Bērnudārza «Pienenīte» kolektīvs

Vairs ciemos neatnāks pa dzimtās zemes takām,
Jo vārti dzīvībai ir aizvērušies ciet.
(J. Rusiņš)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pētera Limana piederīgajiem,
VIŅU
pēdējā gaitā izvadot.
Gailīšu nodaļas mehanizatori un speciālisti

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Broņislava m. Sondorei sakarā ar
BRĀĻA
nāvi.
Kooperatīvā universālveikala kolektīvs.

Nolīkst klusi sirmā galva,
saules ceļu aiziedama.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Mačānam, uz mūžiem no
TĒVA
atvadoties.
Vārkavas vidusskolas kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 351 eks. (latv. val. 9 605 eks., krievu val. 3 746 eks.).
Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpilī, Vaļkas ielā 1.
Indekss 68169
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Pas. 1158.